

כל שעה פרק שני פסחים

מסורת הש"ם

הנחות ה'ח
 (ט) נמאות אלו יולגeln דיליטסיא
 דקרואן מטה: (ט) רשות
 ד"ר ונתני כורן מהי
 דהאי: (ט) תומך ד"ר
 ליליאן זילברמן פ"ס דטלין, י"ג
 ע"י פ"ס כל מעדרין ד' כה
 (ט) ארכן דאלן דאלן כמי כמי
 נילא מסני קוטרנו אלא
 על ידי שטרצ'ו ווּסְקָפֶן
 פלטן ד"ה חלון וכורן
 כי לילה לאמבק:

גלוון השם
בג' שאמן הגיה חלב של
שר התנתקל עמי נלה נל
ע' מ"ק וככמ'ן:
תומ' דוד לאו ויל ביר
דודה ואצטירט ליטויל
ע' ספק נקמתן מלה
לאגנון געל פינ' מלומרא
טו' ר' גולדשטיין:
תומ' דוד הצל בדורות
וואר דוד לא אקדמי ובור
משם דודן מהדרין כון
הדרן יער' ע' פ' ע' ג' ע' ג' ע' ג' ע' ג' ע' ג'

צירעעה לוקה ש. פ"א דס"ה ו' דכמיכ' קדוזיטס אלן מאסקוּן זט נפומיכס צבומה וצעוף וככל אונר מלומות קולדמא גוּן זט מזיג זט דבגולדיטס מעיליא לדען כמיב' (ז) סרך זלצון צרכן דבר מסוטה נט דבליך ווילינו נטליה הולן ע"ז סיירוּן מפפי קטנו וקסה דכפ' (ז)

צירעה לוכה שיש "א"
למודרש דרשין ולא
והבשר אשר גע בעכל
למה לי ^(ט) אלבות
כל תחור יאל בשר ר
אמורין אימוריין מהת
אשר האכל בשער מזב
לבבות את האימוריין
בכורת הכא טומאות נ
א"ר יוחנן ^(ט) כל אישור
עליהן אלא דרך אכילה
רב שימי בר אשיש למת
חו שפטורencia דאמור
יוחנן יכל איסוריין שב
אלא דרך הנathan למעוט
בר אשיש למעוט ^(ט) שאנו
הנסקל על גבי מכתו
אוכל חלב חיו שהוא
רב אחא בר עוויה אסורה
הניח חלב של שור וחלב
פטור לפי שב אל אישור
עליהם אלא דרך הנאר
במי תנין ^(ט) אין סופני
ערלה אלא על הויצו
בלבד ואילו מותחים הר
טעמא לאו משוי דלא
אמר ליה אבי בשלשה
גופא דלא קאכילד לי
אלא הכא משום דזיעזע
אבי ^(ט) היכל מודרים נ
עליהן אפילו שלא כדר
משום דלא כתיב בהר
בן יהודה אומר ^(ט) בגין
אסור נאמר כאן ^(ט) כי
להלן ^(ט) ואנשי קרש תה
אף כאן אסור ואין לי
 בגין אמרת ק"ז ומה ע
עבירה אסורה בהנהה
בו עבירה אינו דין

כר א מ"י פ"ז מס' נלכט
 מ"סוי מ"מ נלכט כלב
 ופ"ז מס' מ"ג פטול
 סמונדץון נלכט צ'י:
 כה ב מ"י פ"ח מס' נלכט
 פטול קומודץון
 נלכט ייח'：
 כו ג ס' נלכט צ'י:
 כו ד מ"י פ"ז מס' נלכט
 מהלכטן פריטוں כל' צ'י:
 ו' טומשע י"ז צ'י קנס
 שפער צ'י:
 כה ה מ"י פ"ז ס' נלכט
 ככ':
 כט ו מ"י פ"ז ס' נלכט
 י' טומשע י"ז צ'י קנס
 שפער ג':

תורה או רוח השלם

1. והקברע איש יגע בכל ספמו לא איכל באש רישת החטף והשרד מודע או אלכְלָה שְׁבַע שָׁנָה וירא זא איכל נזחן אונס איכל קשו מזחן הדשלים אונס לא ליל טנטאנון עליון גנברגראן דעפֶשֶׂה הַחֲזָקָה מומנה וירא זא כ לא ואילו האיכל בבלג'ה אונס בשערן הונגה ואלה לא קבר לזרבי כי עם קורוש אוקה לי לאידר לא ביבש דוד גתאלב'ר ברום די נא
2. קשו מזחן הדשלים אונס לא ליל טנטאנון עליון גנברגראן דעפֶשֶׂה הַחֲזָקָה מומנה וירא זא כ לא ואילו האיכל בבלג'ה אונס בשערן הונגה ואלה לא קבר לזרבי כי עם קורוש אוקה לי לאידר לא ביבש דוד גתאלב'ר ברום די נא
3. קשו מזחן הדשלים אונס לא ליל טנטאנון עליון גנברגראן דעפֶשֶׂה הַחֲזָקָה מומנה וירא זא כ לא ואילו האיכל בבלג'ה אונס בשערן הונגה ואלה לא קבר לזרבי כי עם קורוש אוקה לי לאידר לא ביבש דוד גתאלב'ר ברום די נא
4. אונשין קרע תחיקין לי ובריש בעשרה רופחה לא מאיכל לבלב'ר שמות כב אוורה

מוסף תוספות

- א. דרמש שיר' בדרב
שואוג גודל כמו חיה מכיו
בו' כו' דודול בל' חיה עיר' (תול'יל קד' טוק' אט'ל'ע'ג'
- ב. וושאנוין רעד' לרול'ה מושם
אין' יהיכים עלי' מושם
ומונמאן. יי' גלא'ן'
- ג. אלמל' אהי נמי דאן'
אלמל'ומק'ר. בס. ד. דאן'
- ה. גוורה הווע'ה פלא'הזה. טום'
לע'פ'. ד. אטס'ון כל'אל'ה
ובונבונאן. קו'ן טלק'
- ו. דלא טוניך באה אליל'ה
דראָר בעמ'ן. סס'
- ז. גראַת'ה מל'ק'ה
טומ'ן פֿלְמִינ'ע'

רביינו חנן אל
אל צדעה שהוא שון
הערן גורב ל' משה
לאוין הילן, והוספה עליו
הזהורה לאו, ואנמא
וכל שון רשות טמא
הוא לכם לא אכלן,
הילך לוקה שט מליקות.
ומוקין יתנו לך מיל' דומיקון
ליה באורי הילן הדבָר.
וליכא מזדי למידיש
בונפער אבל הילן אယא
למידיש כי הא גונא
רשונן, מכבי דרבָר.
האלל מאבר זכח
שלמי' גו', והובש שר
יעג' בערן למא מה'ה
לרכות עצם ולרבונה אם
נטמא ישרפו. והובש כל
הדור אלל דרבָר זכח
להה לרבות אמרוין
שעטנאן, דס"א ל' טהור
יאכל בשר כתיב, מזדי
ורבען רוחני מאי ליכיליה
אם איכל בוטומא לאו ייכל
אלל הילטן דלאו ייכל
למיכילו אפיילו או
הדור, ואיכא לית' חוויכ
משום ומואמא ק"ל, ל' עיר
כי תען כל דרבָר מאו גו'
הגרך שוהה ברכות, ובא
ולבל זח, וזה דודך האונן על' לטע
האגאנן, ומי חייגי שאיגן
הילן.

הרבי אדרון אמר רבנן ר' יוחנן שברורה עין לירובו טליתו אלא דרב הוזאנו ורב שיבי דרב ארבלינו למשוען ארבל

לילון אפללו של לא כדרך ההאנן. ומוטב עליה אסי' בן יהוחה מיהא ביריתא דמיורי איסרו בשור בחולב בקי' מערלה.

1. לא תורע בפרק
כללים פן תקדשו
המלאה הורע אשר
תורע ותובאות הרכבת:
2. ואחบท את יי אליהך
בבל ללבך ובבל נפשך
ובבל מעארך דברים זה

ריבנו חננאל
ודוחין היה לעלה שכן
וכור, חמץ בפסח יוכת,
פוקפני בדורות, כל-הארם
שכנן נועש כהה, כל-הארם
מה כל-הארם שכן
וירוביה. אם איתן פורז
לוקין ליתון איטילו של
הנגן הנגן.
המי בשולב נמי לוה
עלילו איפלו של אל כטבָא
ונוכתיב ואנגני קדרש ההיין
יל ובוש בשורה פלא לא
אכללו, הנה נאמר בכאן
יעם קדר שיד, וגאנר להלן
ואנש קדר ההיין לי,
וכתוב בחולב לא האכלו,
הרי אלמַה בדורא צוינַה
כבה, בש-בחולב נמי כלו
אלמַה אלמַה בדור ביה.
אבי אדרתוב
הביבי ניאם להבי לא
בחולב שהויה לו שעט
הנברש ברשותה בש
בחולב כל-הארם כל-הארם
איוני איטיל אל אל משולג,
ודוחין כל-הארם נמי
מלוא ר' היי טעמן מינה
שבחלה שוויה לא
משעת ורעה עד השער
ההשיש, (ו) כי אין נסיך
בחולב כל-הארם כל-הארם
איוני איטיל אל אל משולג,
ומהאי טעם דיק
ונברש ברשותה
אנסן, והגאניג העיבור
ככטבָא איטיל, ולנור אט
הויסט עצי זה בכרכ
אדור אתה הילקם כטבָא
ששש בו אסיה, דיקין
מנון דוקטני וויסט איטיל,
מככל אלטן אל לא וויסט
וופריך ררב כתיב המלה
וכותוב הווע' היה זועע עד
כטבָא כטבָא דמלאה, אהיה
ודודו אל

מזה לערלה שכן לא הייתה לך שעת הבושר. **ק乾坤 לי'צ'ן ג' ייל'**
מעללה צאימה נס שעת פוכטל כונן נעל עף מלין נל
טיטמר צלה נמכו פילומיו וסלכיזו הוו נטע וחוות ר' דליין חומך
אלם מה שגדל מהר סאלכיזו הוו נטע זה קיה נו שעת פוכטל
ווענפ' עטמו חי'נו נמלך היל' מפי
תערובת סלקטן וויס סייס ייל'
לאגדיל הומטו עטונג ממבה שגדל מלוי
כן סייס מומר וכן נלמי סליכס לי' ג'
סייס עקריו נמלך הוו מעידר ענץ'
נוגט פטיג נל' סייס נו עעמ' ברכטול
תזה לה שעת הבושר
תזה לו שעת הבושר
ה לו שעת הבושר
אי' בפסח שכן ענוש

תעלוגת סמליקו וסֵסְסִיָּה יונן
להגדילתו ענף ממה שגדל מהיה
בנן סֵסְסִיָּה מומר וכן כליה סכלס לו גל
סֵסְסִיָּה עירקו נמלר לו מעכיז עזין
מקוג חוטב לו סֵסְסִיָּה לו שעם כוכב
סֵסְסִיָּהוּר שגדל מהיה כן לו סֵסְסִיָּה לו
מעולס עטם כוכב: מה לחמיין
כפחס שבן עניש ברת. וממושׁ
עללה ונפער שנקל אבן לו סֵסְסִיָּה
לסת עטם כוכב למלילה:

ח'ואיל והויה לו שעת
בפ' ק' למןומת (ט)
טיש לאס עט אכזב סט
סיה לו נלען (ט'
ח'ווין מעצי אשירה. נרכחה
מפלר עלי' חיל צוח
גאנטס דהמי מיטיע זמר גאנטס
ו: (טט) באנטו נמאך ובז' יעכבר
ו' יטמאנעל מוסט להפיקורום
ט' מלוליס אנטיא וויא נלאומוס לו
ט' סטמס (ט' כט). דר' חאנס רמלען

מיימר מוסס למלים גל' בצל נמלט
חצב' גל' וקי סוט' כטילו ות' נבד ווון גל' נדרטן
שי' כן כמוניין נדל' וועד כי חורן נעלן חמן צפמא יוכין מיעבע
ולא' לומיה דסיטה זו צעה היכער מאנטקיה מון' נצפח וויל' לילט
ועוד מדומטיך זז' צמיעיס סטיפ' רן גל' חוטי' רן גל' מל' מל' דיליכ' מל' מל'
דאליק' קדיעמיס מצעת וויימה אלמ' טו' סוק' קלתק' דעמאיס מופטט' חיין
שיירker גל' וויל' עיקרין ממען דפרישט' דל'ינטנה צמלה סוכ' סוכ' סוכ'
לי' גל' נימיר וויל' הוולטה ליל' גרכס נצארהך מל' מל' מל'
על'ן נוק' נכלט'. וויליעים צמינו צכבר נומ' סטיפ' רן' קוממע נכלט'
מל'היט' מהל' מן' קומ'היט' דיט' זו עכט'ו צממהלה דיט' זו ק'ג'ע' ט'
שיטויליס' צומקסט' זו עכט'ו זט' זו מל'היט' קומ'ו לני' צאנ' נכלט'
אל'הען צי' גאנט' צומקסט' קהטמו קהגעלה' וכלהיט' לי' צאנ' צאנ'ין
היל' נומהיט' זל' קיטר' ננד' קהיט'ו גל' זט' קומ'היט' היל' פחתה
כל' צפה'ו מומל' דיט' זו צדי' נאנט' צה'ה' מומ'יס' זט' קומ'היט' לי' ג'
לי' מומרומה צענ'ה' נחה' וויל' וכלהיט' צכפל' גת' קומ'ו
של'ט'ה' זה'ה'ה' כבל' גת' עלי'ן. ודוקה' נקט' נוק' דוינ' מקרע'ע
דר'ן הייר': לא' כטוף' לא'. היל' מל'ה'ה' זט' קוויע'ה' נומהיט': מל'ה'ה'
הורע מסטמע זט' קה' קוויע'ה' נול'קרט' מיט' קולד' קאלאט' כמלה'ן דמ'
דאכט' מלה'ה': גכל' מפארט'ן. קפייל' זט'ק'ו זט'ק'ו זט'ה': נמה' נה'מר
זה'ה'ה' צו' קייז' נך' הוינ' צו' קייז' נום' הא'וג' גת' צו'ויל'

מוסך ר' ש'
 המבואר עציין קרבו
 והוישם זו ושבינו נכללו
 וכן בדרכו טה
 מע כלכם (ק. קפ).
 והטריך מאיתם. טוקין
 בכך נכסך לאן ממהלך
 אבל סליק דיו גיבועין
 הוציא נסחין מטהו, דואנו לא
 מהן ומשמעות
 דשיכר הילך קמלה מיטס
 רשות, נקוטו, ולכ
 לס. סוף מיה, לכל
 סכלס אין צפלו ע
 שיטו יז מהלך דסתם
 ואלה מלחמות (ק. קפ)
 לא הדרשו. מלחמות
 פחות כל דיאו ונון שי'
 רצחים נמלת מיטס,
 לאו לאו ומיטס,
 ומכאן לא הדרשו. עטמ
 ובעיטה עטמה (ק. קפ), ובכיב
 הלהלאה. מסען מייל
 ומתקפתו (ק. קפ), דורי
 מעמידו. פטן סכל
 מנקיר. מיל' מיל' נכסך (ק. קפ)
 דודיע ואבא. ציטס נכסך
 ככר נסחין וחוץ נכסך
 נמיין מליח נסחין
 נאמר בכל מאורך
 יהלמי מיל' נכסך (ק. קפ)
 סכך שלוחי גבב' (ק. קפ)
 ודרוך. לך אמר בכיב
 מאורך. אין מהפץ עלי
 בכוכב (אלא) מיל' נכסך
 נכסכו טבנ' צו ימיר
 סכלס נסחין (הדרשו נסחין)

מוסך חוטפות
א. שהיתה לו שעון
הברוש והואר או באה באחיה
לא מץ' למפרק שן כוונת
ברת והוא שור הנתקל אינט-
גנווש מושך. מוק' ר' לוי
ב. דלאחר שנגעה הורה
אשור וקורום שנגעה
שהיה חי היה מהות
שחוותם. ס. ו' וילוד
דריא ולויו הבב הצב וכובע
טמ' טלק'. ז' ואין חסום
ודרך שהפירות הטעון
מאתים ולא העצמי
אווראה דמלטה או רוח
זדמורות כבר היה גודלו של

כל שעה פרק שני פמחים

מפורת הש"ם

ו) יונימ פט. סנדירין עג.
 ג) סט חולין כה. קח.
 ד) סנדירין ננ. ג.
 ז) יונימ פט. ז. קב' צמ' כה.
 ח) פט. קל'. פט' נינ' כה.
 ט) יונימ כל' כ. מנות כה.
 י) דבורי כב. קג'. כר' מנות כה.
 ז) יונימ פט. צט' כ. מנות כה.
 ט) יונימ פט. טט' טז. מ"ע כ. מנות כה.
 י) יונימ פט. צט' כ. מנות כה.

၁၇

דוכו'. מר בר רב אשיה הוהanganathan שרי. איתמר הנאה ג' מן הריח של ע"ז, قولיו

על קלייה (סנהדרין עד. וכע"ז יומא פב:).

אף נערה המאורסה הדרג ואל יעדו. כי סצונל הצלק פיה מיצעל וילטישיג דלקראען עולס קיה' א' דטלמען צאנן סולר ומוליה (פאלדיין עד): וזריטס כמגונות (דב': נמי פלךן ולידרטס לאו דלהונס טלייב וליי' הווער דטכיפיל גלא' מיליכן דען לדמתען צאנן סולר ומוליה

מיהו נס מזכין נא כונה הילג נדלפכט ולג לפסר חליא טעמו הילקן ציון קנסת שמי

א. ממי כ"ה מ"ל ר' יונה
טלאס: כ"ה מ"ל
לו ב' כ"ה מ"ל מטה
רומה ס' ל' ו' מוגן
תלוי קדש:

תורה או השלם

1. ולענין לא תעשה דבר אין יכול חטא מות כי אפשר יקום אש על רעהו ורשותו גשם בן הדבר הזה
דברים כב כו

ט"ז

גמ' מידי דרך התא' קעיבידנא. עי' צצ'ק קה' טומך ד'ס ולט' געגע: שם כי פלגי דאפקשׂ ולא מיבזוי, עי' צמידוציא סלטמיג'ן עג' ד' גג' עג' ה' הס' דלטמיג'ן סט דלטמיג'ן מלימיט עג':

מוספֶת תוספות

- א. כין ליל ערב מעה
אייה מזויה למטר און
עכזה. מוץ' **טלול'ה**
- ב. און-היר' החורב לאו
העבור מאין קפער' ולדרוש
להו קפער'הו ויה הא
מחוויבת למטר או נפשה
קדום שטברן. מוץ' **טול'ה**
- ג. כין שאין הור' בידים
או לאו און-אלעך עולם
בעילען. מוץ' **טול'ה**
- ד. בכן שכיל לסתות
עכזמו שאין-יר'ה. מוץ' **לע'ה**
- ה. מהולחן בקנטנים אבל
בונדרויט. מוץ' **טול'ה**

רבי יהושע

בְּנֵי זָהָר
וגלו עירויות דמיטס, ע"ז והיא אשייה הא דאמורן, עירות שפיקות מיטס כהן, דונגנא ברי אמאר כרבנן צין נגרדה אטרא מואת כי לאיש נפש, איש על רעהו ורצווחו נפש, (*מענישון* ו' כי מה למלנו רוצחך פערת) לדורם אס קים אש על רעהו ורצווחו נפש אן לדין מותם זו הנערת שכחוב בה אין לענשה חטא אמר אלא הילו זו הנערת באת ללהם אולחחים ומגנטת הילא להדרה הוקשה ו' רצח העירויות לרוץח מה רצח יידרג ואיל עיבור, כך נערת המאושסה אם אס לאם אס השמי עני הולגראן רידיגראן אל תשמעין, ולא אס הפסה תחתוקה ליליה, אין אין חטא מות, רידיגראן לאל טטמ(ע)ג[ה] אולחשורש ברכין, רידיגראן לאב אמר טעמאן דאסתרת הארץ עכברנו שאני, אס כי שאטרוין

תירחוג ואל תעבור לא אמר לא נחכין באסטור אלא לה הנשים ותשא חן וחסד לפער שלמהה ממנה זו הגנורה מניה שאיף גורקי דערלה. פירוש הבהא לו לאדם בעל כרחו,

